

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2. júna 2009, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenej **B. J.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. septembra 2008, sp. zn. 1To/103/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej B. J. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, zo dňa 25. marca 2008, sp. zn. 9T/148/2006, bola obvinená B. J. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň od X. do X., z bytu č. X. na ul. T. v Ž., ktorý užívala spoločne so svojím manželom V. J. a do ktorého mala voľný prístup, odcudzila na poličke v izbe položenú finančnú hotovosť vo výške 70 000 Sk, ktorá bola výlučným vlastníctvom jej manžela V. J., ktorú mu dňa X. vyplatil jeho brat M. J. ako podiel z dedičstva za byt ich rodičov, čím V. J. spôsobila škodu vo výške 70 000 Sk.

Okresný súd za to obvinenej uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 10 000 Sk a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obvinenej ustanovil pre prípad, že by výkon tohto uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Zároveň súd obvinenej podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť poškodenému V. J. nahraďiť škodu vo výške 70 000 Sk.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote obvinená B. J. odvolanie.

Svoje odvolanie obvinená odôvodnila tým, že sa súd riadne nevysporiadal s dokazovaním naplnenia znakov prečinu krádeže, predovšetkým z hľadiska subjektívnej stránky, nezhodnotil všetky dôkazy a jeho zhodnotenie dôkazov nebolo ani starostlivé, ani objektívne a ani nestranné.

Krajský súd v Žiline podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. poriadku vyššie uvedený rozsudok okresného súdu v časti – vo výroku o treste zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom. Obvinenej uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 10 000 Sk, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obvinenej ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 dní a podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej podané aj proti ostatným výrokom rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 9T/148/2006, z 25. marca 2008 zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podala obvinená prostredníctvom Okresného súdu Žilina 19. marca 2009 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V odôvodnení svojho dovolania obvinená uviedla ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Obvinená poukázala na to, že súdy sa nevysporiadali s výpovednou hodnotou vykonaných dôkazov, a to predovšetkým v dokázaní subjektívnej stránky prečinu krádeže. Skutočnosť, že v konaní obvinenej nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky prečinu krádeže, obvinená oprela predovšetkým o svedeckú výpoveď jej manžela a poškodeného V. J., ktorý vo svedeckej výpovede uviedol, že obvinená nevedela o skutočnosti, že poškodený dal do obálky sumu 70 000 Sk. Skutok pre ktorý bola stíhaná a odsúdená bol nesprávne právne posúdený, pretože tento skutok nie je pre absenciu subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže trestný činom. Ďalej obvinená tvrdí, že súd odmietol prednesy obhajoby a neprihliadal na svedeckú výpoveď poškodeného.

Porušenie práva na obhajobu obvinená vidí v tom, že súdy sa jej obhajobou v podstate vôbec nezaoberali, v konaní na ňu neprihliadali.

Z uvedených dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. septembra 2008, sp. zn. 1To/103/2008, bol porušený zákon a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril poškodený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že dovolanie obvinenej je nedôvodné, nakoľko obvinená namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, ktoré je podľa jeho názoru správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho, ktorým bol obvinenej uložený peňažný trest. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou B. J. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinená napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por.. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných vád, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvinenej ktorými namieta, že súdy sa riadne nevysporiadali s výpovednou hodnotou vykonaných dôkazov, že jej konaním nemohla byť naplnená subjektívna stránka prečinu krádeže (...“nevedela, že manžel dal do obálky 70 000 Sk, ktoré mu dal brat“...), že skutok, pre ktorý bola trestne stíhaná sa nestal, sú námietkami ktorými obvinená popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. A preto aj na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Trestný poriadok obvinenej neumožňuje namietať nesprávnosť zisteného trestného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, pričom obvinená práve tieto skutkové okolnosti spochybňuje a uplatňuje ich aj ako dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu. O tento dôvod by išlo v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvinenej, že bolo porušené jej právo na obhajobu tým, že súd nevyhoviel jej procesným návrhom a výsledok trestného konania nakoniec vyznel

v jej neprospech. Počas celého súdneho konania sa obvinená mohla vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených jej Trestným poriadkom.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ nie je daný, a preto najvyšší súd dovolanie obvinenej B. J. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 02. júna 2009

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková